

VZTAHY

Sbírka žákovských básní
a próz ke Dni Země 2016

VZTAHY

Sbírka žákovských básní
a prózy ke Dni Země 2016

I. ZŠ Zruč nad Sázavou

– 2016 –

”

Nikdo nemůže žít sám v jinak prázdném prostoru. Každý potřebuje další „živáčky“. Nemusí to být zrovna příslušníci jeho vlastního druhu, ti druzí jsou leckdy důležitější. Někdo z nich může sloužit za potravu. U jiného hledáme úkryt. Život na zemi je zkrátka provázán hustou sítí vztahů potravních, sociálních, konkurenčních, predátorských, parazitických, i vzájemně prospěšných.

“

LIDÉ NA ZEMI ANEB DEVASTACE ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Eliška Edrová, 6. A

Od doby, kdy člověk dokázal díky svému myšlení a technice využívat přírodu, začal ovlivňovat stav životního prostředí.

Původně ovlivňoval přírodu jenom někde, ale poslední dobou celosvětově. Výsledkem působení člověka na Zemi je úbytek lesů a především tropických deštných pralesů. Od roku 1900 zmizela asi polovina tropických pralesů, dochází k vymírání některých živočichů i rostlin. Pralesy jsou ničeny hlavně kvůli dřevu, ale také kvůli nové zemědělské půdě. Společně se stromy bohužel mizí z postižené oblasti i mnoho živočichů a rostlin. Deštné lesy nám dávají více než 50 % kyslíku, takže bychom je měli spíše chránit než kácet a pálit.

Na závěr mého referátu bych chtěla podotknout, že globálních problémů je mnohem více. Vztah mezi námi, živočichy a rostlinami na této planetě je velmi křehký. „Teď, když jsme se naučili létat vzduchem jako ptáci, plout pod vodou jako ryby, zbývá nám už jen jedno – naučit se na Zemi žít jako lidé.“

ZEMĚ

Andrea Kristínová, 6. A

Dnes má Země svátek,
začíná den jarních hrátek.
Slunce už svítí,
v trávě voní kvítí.
Jaro každý pozná snadno,
na jaře je menší chladno.
Zima v dáli fňuká marně,
sluníčko už svítí jarně.
Den Země je krásný den,
děti chodí ven.
Ptáčkové nám zpívají,
veselo je po kraji.
Sněženky už odrůstají,
ráno ptáčci cvrlikají.

NÁŠ PES

Jan Burian, 6. B

Jednoho dne v listopadu
přivezli jsme štěně domů.
„Vypadá jak bublinka,“
řekla naše maminka.

Nechtěla psa vůbec domů,
ale jak ho spatřila,
hned se k němu tulila.

Vyrostl z něj hezký pes,
rychlý je jako blesk.
Běhá, skáče, míč honí,
je velice šikovný.

Je to velký mazel,
kdyby se mu něco stalo,
tak by nám všem hrozně scházel.
Je to pravda odvěká,
pes je přítel člověka.

PÉŤA A ŠTĚŇĚ PUPPY

Michaela Chmelová, 6. B

Péťa je velký milovník psů, hlavně štěňat. Pořád prosil maminku a tatínka, aby mu koupili štěňátko. Ale maminka s tatínkem mu to zakazovali. Péťa byl pořád smutný, s nikým se nebavil a jen málo kdy šel ven na procházku.

Jednou, když se šel projít, tak šel přes dlouhou louku, pole a také přes les, kam by správně neměl sám chodit. Péťa si v klidu kráčel kolem stromů a keřů, když najednou uslyšel kňourání.

Pořád šel za tím zvukem, až narazil na nějakou krabici. Báł se ji otevřít, ale odhodlal se a krabici otevřel. Péťa nevěřil vlastním očím, když uviděl malé černé štěně.

Radostně vykřikl a štěně vzal do rukou. Utíkal s ním domů do tepla. Maminka s tatínkem sice odmítali štěně si nechat, ale potom si ho oblíbili a nechali si ho.

Štěňátko pojmenovali Puppy. Péťa se o Puppyho stará den co den. Jsou jako bratři. Všichni Péťovi Puppyho závidí.

KOČKA A PES

Rejhonová Eliška, 6. B

Otázka zazněla dnes:
„Jaký vztah mají kočka a pes?“

Kočka čeká ve své skrýši,
aby si nachytala myši.

Pes pak jenom zaštěká
a myši jí vyleká.

Pes musí poslouchati na slovo,
kočka si hledí jenom svého.

To už i malé děti poznají,
že se pes a kočka rádi nemají.

O PTÁČKOVI

Lucie Sirotková, 6. B

V aleji šumí spousta stromů,
Až v noci se vracím domů.

Ptáčci létají po obloze,
nejsou žádná světla kolem.

Ptáček spadl z hnízda,
postarám se o něj,
i když pořád poletuje
z místa na místa.

Vezmu si ho domů
a větvičky stromů,
posbírám mu k tomu.

Ptáček má asi hlad,
žížaly nasbírám snad.

Ptáček roste jako z vody,
naliji mu čisté vody.

Létat ho naučím,
o zpěvu ho přesvědčím.

Ptáček už je dospělý,
obydlí si postaví.

Pustím ho do přírody,
ať má krásný život.

Trochu se mi stýská,
tak si aspoň pískám.

VODA A ŽIVOT

Eliška Jelínková, 7. A

Bez vody nebylo by života,
to jisté je od samého stvoření světa.

Voda je dar a mok ze všech nejcennější,
to vědí na Zemi dospělí i děti nejmenší.

K lesní studánce chodí zvěř pít,
protože bez vody nemůže žít.

Z mraků hustě padající vodička
zavlaží i ta nejsušší políčka.

Zahradník s naplněnou konví
své záhonky denně zkropí.

Maminka ve své domácnosti
bez vody neuklidila by dosti.

Jak asi hygiena by vypadala,
kdyby z kohoutků voda nekapala?

Bez vody pivo by pro tatínky nebylo,
jak asi to by se jim líbilo?

Jak hasiči by na tom bez vody byli,
čím hořící domy by uhasili?

Oheň i voda jsou však živly přírodní
a někdy nás, bohužel, i řádně pozlobí.

Stává se, že toky se zvednou a pak rozvodní
a nám nezbyvá než měřit stupeň povodní.

Na to příroda však dala nám větřík a sluníčko
a stačí, když ti dva spolu zapracují maličko.

Voda vrátí se zas do koryta zpět
a pohled na krajinu zlepší se hned.

Je to voda, co celé velké elektrárny pohání
a naopak v chladiči přehřátí zabrání.

Zkrátka voda je pro nás života zdrojem.
Voda je prostě veliký pojem!

SVATBA

Šárka Menšíková, 7. A

Když někoho rádi máme,
často na něj myslíváme.

Ale než se nadějeme,
za námi se svatba žene.

A po svatbě zakrátko
vyklube se děťátko.

A po letech puberták,
někoho má taky rád.

CHLAPEC A DÍVKA

Klára Měšťánková, 7. A

Když je chlapec k dívce milý,
asi se mu líbí.
Dívka však nic netuší,
jen srdce se jí rozbuší.

On jí řekne: „Mám tě rád.“
Ona na to, že je jen kamarád.

Kluk má srdce zlomené,
dívka za ním přiběhne.
Říká, že ho miluje,
a pak zase odběhne.

Osud je dohromady dal
a tak to jde dál.

VZTAHY

Anežka Pažoutová, 7. A

Vztahy se měnící rychlostí blesku
jsou součástí životního testu.
Budťo obstát bez potíží,
nebo vás neúspěch tíží.

Lidé mají každý jinou povahu
a to musíme brát v úvahu.
Nemůžeme být na někoho nemilí,
když ani nevíme, co za bouři v něm právě kvílí.

Vážme si toho, co máme,
silného člověka to jen tak nezláme.
Nemysleme sami na sebe
a pomáhejme. Pojďme do sebe!

VZTAHY MEZI ČLOVĚKEM A PŘÍRODOU

Filip Rezek, 7. A

Kdysi dávno poskytla příroda člověku útočiště, dala člověku najíst a napít. Příroda dávala lidem víc a víc. Co chtěli, to z přírody dostali. Třeba chtěl člověk zbohatnout, tak mu příroda dala možnost najít zlato. Lidé toho čím dál více využívali až do té doby, než příroda neměla co nabídnout. Lidé stále přibývalo, nejprve jich bylo milion, pak 100 milionů, pak 1 miliarda a nakonec jich je 7 miliard. Příroda má už teď co dělat, aby nás všechny uživila.

Vezměme si například ropu. Člověk těží ropu strašně dlouho, ale jednoho dne ropa už nebude. Co bude, až dojde ropa, to nikdo neví. Lidé si snad uvědomí, že nic není navždy a konečně se něco stane. Lidé si uvědomí, že už víc ropy nebude. A tak ze dne na den se přejde na recyklaci odpadu. Když nebude ropa, tak nemohou jezdit auta, nemohou jezdit vlaky, nemohou létat letadla. Najednou se všechno zkomplikuje. A to chceme? Ne!!!

Tak už by bylo na čase přejít na solární nebo jiná ekologická paliva. Protože jestli se to tak nestane, za chvíli všichni umřeme na znečištění! Už je na čase, abychom se všichni vzpamatovali a začali si vážit přírody. Ne, že zahazujete odpadky na zem. Neničte přírodu, která nám poskytla všechno. Materiály na mosty, domy, cesty, silnice, paneláky. A proto si myslím, že by si měl člověk vážit přírody, jinak tu za chvíli nic nebude.

HŘÍBEK

Aneta Zemanová, 7. A

Uprostřed lesa v měkoučkém mechu podhoubí spí.
Když z mraků zaprší a slunce zasvítí, z podhoubí
hříbek se narodí.

Roste, roste, pěkně se kulatí.
Jakmile dospěje, připraví výtrusy,
které, když zafouká, do mechu rozhází.

Pak už jen hříbek čeká si v lesíčku,
až přijde houbař a on skončí v košíčku.

O MEDVĚDU

Bínová Barbora, 7. B

Vzduch, voda, zem,
klíčku, polez ven.
Na louce vyroste kytička,
radost má každá včelička.

Včeličky vyrobí med,
velkou chuť na něj má medvěd.
K úlu přijde tiše v noci
a med už je v jeho moci.

Medvěda lovci uloví,
do cirkusu ho prodají.
Na koloběžce se mu jezdit nechce,
jde mu to vážně velmi těžce.

Medvěd kouká - KRÁSNÁ MEDVĚDICE!
Potřeba je medu více.
„Kde ho ale seženu?
Tu medvědici chci za ženu.“

Medvěd začne panikařit:
„Přestává se mi tu dařit.
Z cirkusu uprchnu
a med někde ukradnu.“

Medvěd utekl!!! Panika se šíří.
Medvěd s plnou miskou medu zpět k cirkusu míří.
Všem se ulevilo – medvěd už je zpět.
Zítřejší vystoupení nemusíme rušit – opět.

Medvědice byla překvapená
tou miskou sladoučkého medu,
že packami celá ulepená
řekla: „Život bez tebe si představit nedovedu.“

ZAMYŠLENÍ NAD VZTAHY

Aneta Čarková, 7. B

Procházím se krajinou a kochám se pohledem na tento krásný svět s otázkami. Jak se to všechno stalo? Jak to, že je to tady tak příjemné? Proč se tady cítím tak dobře?

Koukám se kolem, vidím rostliny, které spolu tvoří celek. Míhavým pohledem mě stále ohromuje ta symbióza, ve které se rostliny snesou. Třeba někteří lidé toto nezvládnou. Spousta lidí bere projevy nenávisti s nadhledem. Jiní lidé jsou hyperaktivní a dokážou vyvinout neskutečnou sílu, a tak může dojít například i ke rvačce. Ale rostliny tohle nesvedou – a určitě ani nechtějí.

Ale přesunu se k lidským vztahům. Lidé se dokážou nenávidět kvůli povaze druhého, nebo se naopak také mohou mít rádi. Může se stát, že narazí na nejlepšího člověka na světě (podle nich), a to také může vést k tomu, že se zamilují (slepě zamilují). Po tom může následovat etapa, kdy začnou nenávidět lidi kolem kvůli tomu jednomu člověku. Lidé na sebe mohou mít špatný vliv. Jeden konkrétní člověk může ovlivnit toho druhého natolik, že mu, jak se říká, „vymyje mozek“. Jeden člověk někdy dokáže zmanipulovat celé davy.

Lidé mají spoustu pocitů jako třeba nenávist, smutek, láska, radost atd. V kamarádství je vážně „hnusný“, když se pomlouvá, podráždějí nohy a nemůžete se na druhého spolehnout. Ale jednoduše žijeme ve 21. století. Všichni jsou závislí na sociálních sítích, virtuálním světě a skutečný svět a lidské vlastnosti a hodnoty zůstávají stranou.

V této době je vážně těžké najít si ať už pravého kamaráda, nebo životního partnera. Lidé nevědí, čeho si mají vážít, a to je ten největší problém!!!

PŘÍPRAVA

Petr Koten, 7. B

Srna sbírá jablíčka,
liška honí zajíčka.
Hledají si trochu jídla,
dřív než přijde zima.

Srnka hledá krmelec,
aby měla „dlabanec“.
Potkal ji tam kanec,
jsou u města Rajec.

Na nebi se vznáší káně,
prohlíží si lesy, stráně.
Kouká pěkně z výšky,
hledá k jídlu myšky.

LÁSKA

Gabriela Šimonová, 7. B

Láska jako hvězdička,
co na obloze září.
Mají se rádi mladí i staří,
i když máj není v kalendáři.

Rodí se tu nové lásky
krásné jako sedmikrásky.
Láska je cit krásný
a poznat ji je pocit vzácný.

Tak vypni už ten facebook,
zaklapni notebook
a běž si hledat štěstí
a přátele.

Nezáleží jen na kráse,
srdce ti cestu ukáže.
Za svou láskou nebeskou
jdi stále cestou necestou...

MILUJEME PŘÍRODU

Barbora Bílková, 9. B

Milujeme přírodu – slunce, vodu, louky, les...
Jsou to dary z nebe.
Lidstvo má však nejradši samo sebe.
V pohodlí a se všemi vymoženostmi dnešní doby
ničící ovzduší, je nedostatek vody.

Jedna věc je nová, ta nám ještě zbývá.
Je to ozonová díra.
Ozonová díra může zničit všechno živé.
Děsí celý svět.

Co s tím uděláme?
Budeme mít rádi jenom sebe
nebo si budeme vážit darů z nebe?

ČLOVĚK A PŘÍRODA

Dvořáková Marcela, 8. A

Když se chvilku zastavíme,
potěší nás píseň přírody.
Stačí, když se usmějeme.

Uslyšíme šumět stromy,
ptáčci začnou zpívat
a ty si začneš hvízdát.
Pak si lehneš do trávy.

Za plotem bučí krávy,
kolem potůčku létá hmyz,
v hlíně se hrabe myš,
všude rostou květiny i keře
a sluníčko krásně hřeje.

Obloha je jasně modrá,
pěnkava na stromě sedí.
Příroda je prostě hezká
a člověk se tu zklidní.

ČLOVĚK A PŘÍRODA

Havířová Pavlína, 8. A

Provedu vás krásou našich lesů,
taky klidem,
budem zády k městu.

Lehneme si na palouček.
Támhle leze malý brouček.
Všechno je tu svěží.
Zdá se mi, že sněží.

Město je příliš hlučné.
V lese můžeš klidně
vidět skákat veverku
i krajky od pavouků.

Potůček tu zurčí
broučci kolem bzučí.
Neničte nám lesy,
odpadky jsou hnusy.

MŮJ MILÝ

Hromasová Michaela, 9. A

Krev mi piješ delší dobu. Hořkost v sobě mám. Tys mě přehlížel jak mlhu, teď usmívat se mám?
Já měla jsem tě ráda a ty ses mi jen smál. Proč? Proč jsi to jen udělal!
Já věřila jsem ti, však tys mé srdce zlomil. Já žiju dál a usmívat se mám.
Kluci ohlíží se a já se usmívám. Své šrámy skrývám a dál se usmívám.
Každý den počítám, jak dlouho už se známe, ale ty si mě nevšímáš a jen se mi vysmíváš. Já milovat tě nepřestanu, ale sbohem ti dávám.

VZTAHY LIDÍ NA NAŠÍ VESNICI

Nikola Chudobová, 8. B

Malá víska v krásném kraji.
Všichni se tu trošku znají.
No a jak to tak už chodí,
v hospodě se leccos zrodí.

Jarda s Jirkou po ramenou
u piva se plácali.
Zašli na rum, na zelenou.
Hádek spolu neznali.

Dnes však s Jardou není řeč,
do těla ho chytá křeč.
Za humny má skládku černou,
prožívá tak chvílku pernou.

Jako místní zastupitel
má problémů se vsí pytel.
A teď ještě pátrat k tomu,
kdo vyhodil bordel z domu.

Zato Jirka dnešní den,
velký úsměv, vtipný jen,
na záchodě hrdě pravil,
že se starých krámů zbavil.

Byla jen otázka času,
kdy si Jarda spojil trasu
od Jirkova domečku
ke skládce na kopečku.

A tak dobré lidské vztahy
zase jednou za své vzaly.

ČLOVĚK A PŘÍRODA

Jakub Janeček, 8. A

Když jdu ráno do přírody,
všude rostou krásné stromy.
Mnoho krásy vidím,
jarní květy cítím.

Pak rozhlédnu se kolem.
Zajíci hopkají polem.
Veverka hledá stromeček,
kde si postaví domeček.

A já zpátky z lesa ven.
Vydal jsem se po pěšince.
Poslouchám cestou ptačí zpěv
a těším se, až se vrátím zpět.

ČLOVĚK A PŘÍRODA

Kratochvílová Jana, 8. A

Kolem sebe se rozhlédni.
Přírodu si prohlédni.
Všude stromy, květiny, ptáci,
jen lidé jsou darebáci.

Nevází si přírody,
odpadky hází do vody.
Znečišťují ovzduší.
Copak oni to netuší?

Že přírody si máme vážit,
chránit ji a víc se snažit.
Proto zamyslete se nad sebou.
Přírodu máme nádhernou!

Ale jsou tu také lidi,
kteří nedělají tyto chyby.
Přírodě pomáhají, aby byla krásná jako květ,
vždyť bez ní by nebyl SVĚT.

ENERGIE

Krausová Tereza 9. A

Tanec je energie,
při které srdce bije,
která nám dává sílu žít
a veselými být.

Radost, potlesk, uznání;
matkám srdce bije.
Energie proudí zdí.
Tanec ten tu žije!

Nejdůležitější ale je,
že jsme všichni spolu.
Společně tu trávíme,
každou volnou chvíli.

Mladí, staří, nejstarší;
všichni mohou tančit.
Krok, sun, krok se naučí.
Každý na to stačí.

LŮŽKOVÝ VAGON

Leila Štěpánková, 8. B

Ve vlaku se šťastně střídá
furt nějaká člověčina.
Šmrdolí se, občas zdřímnou,
sem tam na podlahu plivnou.

A v lůžkovém oddělení
co se děje po setmění?
Nikdo nemá ponětí.
Já to však chci vědět!

Roztoč Běďa potkal Zlatku.
Udělá z ní brzy matku.
Tam ve stínu peřiny
se stane zázrak rodiny.

Je to tam samá šupina,
tak bude velká hostina.
Blecha není pozvaná,
bude hopsat do rána.

Počkej, pane průvodčí,
roztočí to roztočí!
Tohle není konec, říkám vám.
Budu ještě zpívat tramtaradám!

DEN ZEMĚ

Vojtěch Novák, IX. B

Dnes má Země svátek.
Dopřejme ji krásný pátek.

Slunce nám tu hezky svítí.
Paprsků je jako nití.

Ptáčkové tu zpívají.
Umlčet se nedají.

Ve vodě si ryby plavou.
S rybáři hrají schovávanou.

Mravenci si staví sídlo.
Rozbourá ho velké sídlo.

Medvěd krade včelám med.
Útěkem se spasí hned.

Mraky na nás mrkají.
Temno bude po kraji.

První kapky padají.
Všichni se schovat spěchají.

NÁVRAT KE KOŘENŮM

Pacal Bartoloměj, 9. B

Když se řekne příroda, představím si strom
a pak jednou za bouřky práskl do něj hrom.
Ten strom shořel z poloviny.
Ptal jsem se, kdo je tím vinný?

Pak se nebe zamračilo temně,
až malá duše byla ve mně.
Uvědomil jsem si spoustu věcí.
Nebyly to žádné kecy!

Přemýšlel jsem a nešlo mi na mysl,
že v přírodě všechno svůj důvod má.
Někdo tvrdí, že je to nesmysl,
ale příroda je naše, tvá i má.

Proto musíme se o ní starat, pečovat a chránit.
Je totiž jednoduché ji ublížit a zranit.
Třeba tím, jak špatně se k ní chováme
a na její signály často nedáme.

Každý měl by k ní mít vztah!
Pojďme překročit ten pomyslný práh
a řekněme všem těm krásným stromům,
že vrátíme se zpátky - ke kořenům.

KAMARÁD

Pavla Pokorná 8. A

Známých má každý mnoho,
ale spoleh je na málokoho.
Kamarád je člověk, kterého máš rád,
ať jsi starý nebo mlád.

Trávíš s ním většinu času
a držíte spolu basu.
Můžeš mu říct cokoliv a víš,
že to nejde hned vyzvonit.

Spolu se můžete všemu smát,
jezdit na výlety a o všem povídat.
Ve dne i v noci je tu pro tebe vždy,
když máš třeba ošklivé sny.

Takových lidí je opravdu pár,
je to rozhodně vzácný dar.
Každý hledá spřízněnou duši,
bohužel to někdy trvá déle než člověk tuší.

LASKAVÁ TVÁŘ

Martin Turek

Máš láskou zahalenou tvář
a mlhou zahalenou mysl.
Máš z lásky tak velký plášť
a jen ty si myslíš, že znáš jeho smysl.

Odcházíš a myslíš si, že tě neznám.
Přicházíš a snažíš se zakrýt z lásky plášť.
Odplouváš, ale kam to nevíš sám.
Tvé sny ti nikdy neobjasní žádná kniha.

Na očích máš ještě sladký sen
a pozoruješ sluneční zář.
Zas je tu další den
a já v dálce vidím tvou laskavou tvář.

LESNÍČEK A JEHO KAMARÁDI

Veronika Vilímovská 8.B.

Určitě už jste někdy v lese viděli u kmenu stromu malé domečky, které postavily pro skřítky hodné děti. V jednom takovém pěkném domečku na kraji lesa se usadil skřítek Lesníček.

Byl to hodný skřítek, malý, ale silný a statečný. Na hlavě nosil klobouk z bukvice a pěkný zelený kabátek z dubového listu, aby mu nebyla zima. Svůj domeček měl hezky zařízený. V rohu stála postel z klacíků, na podlaze ležel mech jako koberec a uprostřed byl stoleček z borové kůry a dvě židličky z kaštanů. Světlušky mu v domečku každý večer svítily na dobrou noc. Přírodu měl Lesníček moc rád, a proto pomáhal všem zvířátkům i rostlinám, které v les žily. Vykopnutou houbu zasadil zpět do hlíny, aby mohla dál růst, pytlácké pasti bezpečně zlikvidoval, aby si o ně srnka nepořezala nohu. Proto mu zvířátka často chodila děkovat a někdy mu za odměnu přinesla něco dobrého k snědku. Většinou to byly borůvky nebo ostružiny, které měl Lesníček moc rád. Kamarád za jíc mu občas přinesl pěkně velkého hříba a veverka zase oříšky.

V lese si všichni žili v klidu a pohodě, ale jen do té doby, než do lesa vtrhly nevychované děti, které si ničeho nevážily ani přírody. Lesníček vylezl na větev statného modřínu a zvířátkům hlásil, že se do lesa blíží parta nevychovanců a ať se rychle utečou schovat. A jak tam Lesníček hlásil a všechna zvířata už utekla, sám se bohužel schovat nestihl. Banda mu rozšlapala jeho milovaný domeček, křičela na celý les, odhazovala tam odpadky a kopala do všeho, co jí přišlo do cesty. Když z lesa děti odešly, slezl Lesníček ze stromu a se slzami v očích koukal na tu velkou spoušť. Když Lesníčka slyšela zvířátka plakat, rychle vylezla ze svých skrýší a běžela k němu. Skřítek svým kamarádům o všem, co viděl z modřínu, pověděl. Kamarádi neváhali a na oplátku pomohli zase on jemu. Hned se dali do opravování domku, celý les vyčistili, až po chvílce vypadal krásně a útulně jako dřív. Lesníček jim byl za to moc vděčný a hlavně byl rád, že má tak dobré kamarády, na které se může vždy spolehnout.

NA SVĚTĚ JE KRÁSNĚ

Vojtěch Maxa, 3. A

Vzduchu je na Zemi pořád dost,
přes řeku vede pevný most.

Slunce na planetu svítí,
na louce kvete kvítí.

Lístky na stromech ševelí,
včelky poletují v jeteli.

Potůčky krásně bublají,
ryby tam vesele cákají.

Je radost, kolem se zahledět,
Na slunku chvíli posedět.

Na světě je přece krásně...

PŘÍRODA

Zich Filip, 8. A

Před domem takhle sám si sedím,
do pochmurné přírody tiše hledím.
Přemýšlím, proč smutná se mi zdá...
Snad proto, že už není svá?

Člověk v ní nechal vryté stopy.
Pomalu ničí mírný pás i tropy.
Přisvojuje si půdu, les i vodu.
Ač nestál u jejího zrodu,
kácí tu stromy, špiní moře.
Chová se špatně k fauně i flóře.

Dělá ze sebe velkého vládce
a přitom nevidí, že žije na skládce.
Žít by měl v souladu s Přírodou Matkou –
život má propůjčen na dobu krátkou.

Letitá příroda všechno mu dává,
i když už sama není vůbec zdravá.
Pomocť jí může zas jen člověk sám,
vždyť je to přece jen pro něho chrám.

Před domem takhle sám si sedím,
do pochmurné přírody tiše hledím.
A doufám, že brzy bude veselá a šťastná.
A obloha pro všechny bude zas jasná.

Obsah

Lidé na Zemi aneb Devastace ... / Eliška Edrová, 6. A	3
Země / Andrea Kristínová, 6. A	4
Náš pes / Jan Burian, 6. B	5
Péťa a štěně Puppy / Michaela Chmelová, 6. B.....	6
Kočka a pes / Rejhonová Eliška, 6. B.....	7
O ptáčkovi / Lucie Sirotková, 6. B	8
Voda a život / Eliška Jelínková, 7. A	9
Svatba / Šárka Menšíková, 7. A	10
Chlapec a dívka / Klára Měšťánková, 7. A	11
Vztahy / Anežka Pažoutová, 7. A	12
Vztahy mezi člověkem a přírodou / Filip Rezek, 7. A	13
Hříbek / Aneta Zemanová, 7. A	14
O Medvědu / Bínová Barbora, 7. B	15
Zamyšlení nad vztahy / Aneta Čarková, 7. B	16
Příprava na zimu / Petr Koten, 7. B	17
Láska / Gabriela Šimonová, 7. B	18
Milujeme přírodu / Barbora Bílková, 9. B	19
Člověk a příroda / Dvořáková Marcela, 8. A	20
Člověk a příroda / Haviřová Pavlína, 8. A	21
Můj milý / Hromasová Michaela, 9. A	22
Vztahy lidí na naší vesnici / Nikola Chudobová, 8. B	23
Člověk a příroda / Jakub Janeček, 8. A	24
Člověk a příroda / Kratochvílová Jana, 8. A	25
Energie / Krausová Tereza 9. A	26
Lůžkový vagon / Leila Štěpánková, 8. B	27
Den Země / Vojtěch Novák, IX. B	28
Návrat ke kořenům / Pacal Bartoloměj, 9. B	29
Kamarád / Pavla Pokorná 8. A	30
Laskavá tvář / Martin Turek	31
Lesníček a jeho kamarádi / Veronika Vilímovská 8. B.	32
Na světě je krásně / Vojtěch Maxa, 3. A	33
Příroda / Zich Filip, 8. A	34

Vztahy

Sbírka žákovských básní a próz ke Dni Země 2016

Vydala: I. Základní škola Zruč nad Sázavou v roce 2016

Ilustrace na obálce: ANNA BALVÍNOVÁ, 3. B

Náklad: 40 ks

Grafika, tisk: Lepor Kutná Hora – www.lepor.cz

Sbírka byla sestavena z příspěvků žáků I. ZŠ Zruč nad Sázavou do literární soutěže, konané u příležitosti oslav Dne Země 2016.

I. ZŠ Zruč nad Sázavou
2016